

Politimestrene eller Overpørighederne, og det er ganske sikkert, at netop Uvndelsen af disse Bestemmelser i mange Tilfælde vil kunne føre til, at de Paagjældende faae Underfølgelsen billigere, end om de selv skulde formaa nogle Sagkyndige til at anfille den. Den ærede Ordfører tillagde Vndringsforslaget Nr. 5 en større Vægt, end jeg har kunnet tillægge det. Det forekommer mig imidlertid, at der ikke er nogen berettiget Anledning til at tvistes om dette Punkt, idet jeg har erklæret, at jeg ikke skal modsætte mig det. Jeg har saaledes heller ikke tænkt paa at ville fremhæve som en Mangel ved det af Udvalget her foreslaaede, at det ikke er tydeligt udtalt, at Arbeidsinspektørerne skulle have et Vederlag. Det vil maaske ikke være undgaet den ærede Ordførers Opmærksomhed, at ved sidste Behandling af denne Sag i det andet Thing var der efter Opfordring af Indenrigsministeren stillet et Forslag, som gik ud paa udtrykkelig at udtale, at Arbeidsinspektørerne skulle have Vederlag. Dette Forslag blev ikke vedtaget, og forsaavidt der i Lovforslaget mangler en udtrykkelig Bestemmelse i denne Retning, er det altsaa ikke Regjeringens Skyld, men Følgen af en Afstemning i det andet Thing. Det, jeg navnlig henledede Opmærksomheden paa, er, at, naar man overhovedet omskriver § 21, og Bestemmelsen af Betalingens Størrelse gaar ud, vil det let kunne opfattes, som om man nu havde afflaaret Arbeidsinspektørerne den Udgang til at faae Vederlæggelse, som Justitsministeren for sit Vedkommende forlanger skal holdes aaben for dem. Det er det, der bevægede mig til at antyde, at jeg vilde inden 3die Behandling meddele Udvalget Forslag til en anden Affattelse af § 21. Jeg nævner det bestemte Haab, at der ikke alene paa dette Punkt, men navnlig ogsaa, hvad Forslaget under Nr. 1 angaar, skal blive Enighed mellem Udvalget og Landstthinget og Justitsministeren. — Jeg vil derimod fremdeles beklage, om det ærede Landstthing skulde følge Udvalget i Forslaget om at lade de i § 15 foreslaaede særegne Regler med Hensyn til Pasningen udgaa. Jeg har imidlertid tidligere tilladt mig at bemærke, hvori jeg i saa Tilfælde vilde søge min Beroligelse. — Hvad Forslaget under Nr. 2 angaar, forekommer det mig vedblivende, at det er et uheldigt Forslag, og jeg kan ikke se rettere, end at Udvalget virkelig ved disse Forslag gjør Engen upraktisk og nok saa ubekvem for de Paagjældende, som Tilfældet vil være efter Lovforslaget, saaledes som det foreligger.

Ordføreren (Estrup): Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Da der efter de faldne Ytringer er al Grund til at formode, at der ved en yderligere Konference inden 3die Behandling mellem Udvalget og Ministeren vil opnaas større

Enighed, end der for Diebliffet er tilstede, forekommer det mig ikke hensigtsmæssigt, at ærede Lædere gaa altsor vidt i Fortsættelsen af Forhandlingerne i Dag. — Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Estrup): Jeg har ikke sagt eller ikke villet sige, at Befjendtgjørelsen af 19de Juni 1865 ikke bliver overholdt, forsaavidt den angaar at sikkre imod Brandfare fra Lokomobiler. Det er kun et eneste Punkt i denne Befjendtgjørelse, om hvilket jeg har udtalt, at det, saavidt jeg vidste, ikke blev opfyldt, og det er dette høist mærkværdige Punkt, hvorved denne Befjendtgjørelse virkelig spær en Paragraf til Loven af 12te April 1851, den Bestemmelse nemlig, at det i denne Lov paabudte Efterfyn af en Maskine, før den maa bruges, skal for Lokomobilernes Vedkommende gjentages hvert Aar. Jeg forstaa ikke, hvorledes Bestemmelsen har kunnet finde denne Plads, og jeg tilstaa, at jeg har nogen Tvivl om Berettigelsen af denne Bestemmelse paa dette Sted. Det var kun denne Bestemmelse i Befjendtgjørelsen af 1865, om hvilken jeg før udtalte mig. Søvrigt maa jeg dog tillade mig at gjøre den høitærede Indenrigsminister opmærksom paa, at Udvalget jo netop ved at undergive de bevægelige Lokomobiler nødtvungen det samme, til ubestemte Tider foretagne Efterfyn som de andre Dampkjebler, har søgt at sikkre det Offentlige, at disse Lokomobiler ikke ville blive brugte paa anden Maade end den, som er tilladt, og særlig at sikkre Overholdelsen af de Bestemmelser, der ere giønde for at forebygge Brandfare. Lovforslaget, saaledes som det foreligger, har ikke en eneste Antydning af, at det Offentlige kan foretage eller har i Sinde at foretage saadant Efterfyn til ubestemte Tider af Lokomobiler, og det forekommer mig dog at være Noget af det vigtigste.

Udsig: Maa jeg tillade mig at knytte en lille Bemærkning til, hvad det ærede 9de kongevalgte Medlem (Kajser) udtalte med Hensyn til Udvalgets Vndringsforslag til § 21. Efter Udvalgets Vndringsforslag skal der jo fremdeles Intet betales af de paagjældende Kjebeleiere og Kjebebrugere for Synet, men hvis dette skulde gaa igjennem her i Thinget, hvad der jo er al Grund til at antage, vil jeg henstille, om der ikke var Grund til at gjøre en Forandring i § 16. Den Bestemmelse, der der staa, at det i Virkeligheden er Arbeidsinspektørerne, der skulle foretage Efterfynet, men at det dog staaieren eller Brugeren frit for, naar han foretrakker det, at begjære Efterfynet foretaget af en almindelig Synsmand, synes mig at være ganske naturligt, naar han har at betale denne Synsmand, men jeg kan ikke tro, det kan være rigtigt, at han skal have denne Ret, naar han Intet skal betale der-